

Dr. Nemes Árpád
ügyvéd

Kezelőiroda:

3

db

J

Alkotmánybíróság
részére1015 BUDAPEST
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Nemes Árpád ügyvéd

– meghatalmazott védője hivatkozással a T. Alkotmánybíróság IV/1522-3/2021. számú felhívására a 2021. május hó 1. napján kelt alkotmányjogi panasz hiánypótlását az eredeti indítvány kiegészítésével, azzal egységes szerkezetbe foglalva az alábbiakban terjesztem elő azzal, hogy az eredeti alkotmányjogi panasz kiegészítését vastagított dőlt betűvel tüntettük fel, megjelölve a T. Alkotmánybíróság hatáskörét, továbbá kiegészítettük az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolását tartalmazó 2. b) pontját.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

– az ide A/ alatt csatolt meghatalmazással igazolt dr. Nemes Árpád ügyvéd

útján

a Debreceni ítélőtábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítélete ellen – mely ítélettel a Debreceni Törvényszék 25.B.258/2017/258. számú ítéletét az ügy fő tárgya tekintetében helyben hagyta - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ára tekintettel az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő, és kérem, hogy szíveskedjék megállapítani, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek **alaptörvényellenesek** és az Abtv. 43. §-a alapján azokat **megsemmisíteni szíveskedjék**.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Debreceni Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a 25.B.258/2017/258. számú ítéletével – a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség B.1742/2015/95. szám alatt benyújtott és B.1742/2015/110. szám alatt pontosított vádirata alapján - I. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés) állapította meg, és mint különös visszaesőt 7 (hét) év szabadságvesztésre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett kölcsönös fellebbezések folytán a Debreceni Ítéltábla - a Debrecenben 2021. február 11. napján kihirdetett – Bf.IV.573/2020/77. számú ítéletével – annak megállapítása mellett, hogy a [REDAKT] terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének a törvényhelye: Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés, továbbá, hogy az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült bünyügyi költségből [REDAKT] I. r. vádlott 421.214 Ft-ot visel – részben megváltoztatta, és egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta azzal, hogy a szabadságvesztésbe beszámítja a [REDAKT] I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint megállapította, hogy I. r. vádlott lakcíme [REDAKT].

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás:

[REDAKT] I. r. vádlott szabadságvesztés büntetéséből feltételes kedvezménnyel történő 2015. április 23-i szabadulását követően, látva, hogy [REDAKT] II. r. vádlott évekig megbízhatóan látta el munkakörét a cég ügyeiben, ezért 2015 nyarán felajánlotta számára, hogy korábbi munkakörén túl segítsen neki kábítószer, valamint amfetamin értékesítésében havi 3-400.000 Ft állandó fizetése mellett a forgalomtól függően további 50-100.000 Ft jutalékért. (Ítélet 108. pontja.)

[REDAKT] II. r. vádlott elfogadta I. r. vádlott ajánlatát és ezt követően 2015 novemberéig részt vett az amfetamin értékesítésében, melyben gyakorlatilag futári feladatokat látott el oly módon, hogy az I. r. vádlott által meghatározott személyek részére vitte el az általuk megrendelt, alkalmanként 0,5-1,5 kg kábítószert és átadta részükre. A kábítószer ellenértéke nem került átadásra II. r. vádlott számára, azzal a vevők I. r. vádlott felé számoltak el. (Ítélet 109. pontja.)

2015. október hónapban – de közelebbről meg nem határozhatóan – a [REDAKT] t. [REDAKT] szám alatt lévő üzletében I. r. vádlott felajánlotta II. r. vádlott részére, hogy havi fizetésének állandó részét 500.000 Ft-ra felemeli, abban az esetben, ha segít neki az amfetamin előállításában is. És azt követően I. r. vádlott nem vásárolja a kész kábítószert, hanem közösen, ketten állítják elő. [REDAKT] II. r. vádlott elfogadva I. r. vádlott ajánlatát, ezen időponttól kezdődően egészen 2016. április 27. napjáig történő őrizetbe vételéig, első alkalommal I. r. vádlottal közösen, majd ezt követően önállóan állította elő az amfetamint a [REDAKT] [REDAKT] szám alatt lévő varrodájának öltöző részében lévő használaton kívül álló zuhanyzó helyiségében. (Ítélet 110. pontja.)

Az így előállított kábítószert az I. és II. r. vádlottak már aznap, vagy a következő napon értékesítették, így annak szakszerű tárolásával, hűtésével nem kellett foglalkozniuk. A kész kábítószert, illetve az annak előállításához szükséges alapanyagokat és eszközöket a varroda egy lemezből készült öltöző szekrényében tárolták, amelynek lakatjához II. r. vádlottnak volt saját kulcsa. (Ítélet 111. pontja.)

II. r. vádlott az I. r. vádlott-tól átvett és külföldről beszerzett prekursor olajat minden egyes literjéből 1,5-1-6 kg amfetamint állított elő. A kábítószer készítéséhez szükséges további alapanyagokat és eszközöket a II. r. vádlott vásárolta meg Budapesten kereskedelmi forgalomban lévő üzletekből. (Ítélet 112. pontja.)

Az így előállított amfetamin típusú kábítószert I. és II. r. vádlottak a korábbi gyakorlatnak megfelelően tovább értékesítették [REDAKT] I. r. vádlott vásárlói, valamint a II. r. vádlott által beszerzett [REDAKT] III. r., [REDAKT] IV. r. vádlottak számára, akik azt tovább értékesítették. (Ítélet 113. pontja.)

[REDAKT] III. r. és [REDAKT] IV. r. vádlottak 2015. október hónaptól kezdődően 2015. december 9. napjáig történő őrizetbe vételéig három alkalommal, először 1 kg, majd 4 kg, végül 2 kg amfetamint vásároltak [REDAKT] II. r. vádlott-tól. (Ítélet 115. pontja.)

[REDAKT] II. r. vádlott a III. és IV. r. vádlottak részére [REDAKT] I. r. vádlott tudtával és jóváhagyásával adta le minden esetben. A vételárral II. r. vádlottnak el kellett számolni I. r. vádlott felé oly módon, hogy II. r. vádlott a III. és IV. r. vádlottaknak az amfetamin kilóját 800 Ft-ért adta,

melyből II. r. vádlott I. r. vádlott részére 700.000 Ft-ot kellett, hogy átadjon, míg 100.000 Ft az ő haszna maradt. Az egyik értékesítés alkalmával azonban tévedésből egy kilóval több súlyú amfetamin került átadásra számukra. [REDACTED] II. r. vádlott nem csak amfetamint, hanem kokain típusú kábítószer is értékesített I. r. vádlott tudtával. (Ítélet 116. pontja.)

Már itt utalunk arra, hogy az I. r. [REDACTED] t érintő ítéleti tényállás egyedül és kizárólag II. r. [REDACTED] vádlott nyomozati szakban tett ellentmondásos, és a bírói eljárásban meg nem ismételt vallomásán alapul, és II. r. vádlott nyomozati szakban tett vallomását I. r. [REDACTED] vádlottat érintően egyetlen egy sem közvetlen, sem közvetett bizonyíték nem támasztja alá.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A [REDACTED] I. r. vádlott a rendes jogorvoslati lehetőséget azáltal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét megfellebbezte, kimerítette.

A Kúriához felülvizsgálati kérelem benyújtására nem került sor, tekintettel arra, hogy a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nem állapítható meg, valamint a Be. 649. § (2) bekezdésében írt eljárási szabálysértések sem állapíthatók meg, továbbá mindezülig Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szervezet határozata nem áll rendelkezésünkre.

A jogerős ítélettel szemben perújítási kérelem sem került előterjesztésre.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Debreceni Ítéltábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítélete 2021.03.02. napján került elektronikus úton dr. Nemes Árpád ügyvéd I. r. [REDACTED] vádlott meghatalmazott védőjének részére kézbesítésre.

A másodfokú ítélet kézbesítésétől számított 60 napos határidő 2021. május hó 1. napján járna le, mivel azonban május 1. munkaszüneti napra esik, így az alkotmányjogi panasz az ezt követő munkanapon, május 3-án ajánlott levélként postára adható.

Megállapítható tehát, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésére az Abtv. 30. § (1) bekezdése által biztosított 60 napon belül sor került, tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz és annak mellékletei 2021. május hó 3-án, hétfőn, ajánlott küldeményként postára adásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Mint az alkotmányjogi panasszal érintett büntetőügy vádlottja, az Abtv. 27. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően nem vitásan I. r. [REDACTED] vádlott érintettnek tekintendő.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A [REDACTED] I. r. vádlott elleni büntetőeljárás sem a nyomozati szakban, sem az első- és másodfokú bírói eljárásban nem felelt meg a tisztességes eljárás követelményeinek.

Úgy a nyomozati eljárás, mint az első- és másodfokú bíróság eljárása és ítélete sérti Magyarország Alaptörvényének a tisztességes eljárással kapcsolatos XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Miután a fent hivatkozott alaptörvény-sértések érdemben befolyásolták a bíróságok döntését, így az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 29. §-ában írt követelményeknek.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, mely akként rendelkezik, hogy

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, mely akként rendelkezik, hogy

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Azt, hogy a bírósági ítéletek, maguk a bírósági eljárások miatt tekinthetők alaptörvény ellenesnek, miben sértik a vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát, a I-VIII. pontok alatt részleteztük és indokoltuk. Nem azt kérjük a T. Alkotmánybíróságtól, hogy a bizonyítékok bírói mérlegelését és értékelését bírálja felül, illetve, hogy a bírói eljárásban eldöntendő jogértelmezési, illetve ténykérdéseket felülmérlegelje.

A I-VIII. pontokban írtak változatlan fenntartása mellett kiemeljük azokat a legfontosabb szempontokat, amelyek által sérültek a vádlott tisztességes eljáráshoz fűződő jogai, rámutatva a sérelmezett bírósági döntés és az Alaptörvényben biztosított jog közötti logikai kapcsolatra, és arra, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

I.) A vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát sérti mindenek előtt az, hogy bűnösségét a II. r. vádlottnak a nyomozati szakban tett, őt terhelő olyan vallomására alapítja a bíróság, amely vallomását a nyomozati szakban sem ismételte meg, majd a bíróság előtt a hallgatás jogát választotta, és hozzá az eljárás bírósági szakaszában sem az I. r. vádlott, sem védője, sem az Ügyészség nem intézhettek hozzá kérdéseket.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozott álláspontja szerint ilyen esetben a vádlott-társat terhelő vallomást figyelmen kívül kell hagyni.

„A fegyverek egyenlőségének sérelmére vezet, hogy a kérelmező tettes társa a rendőrség előtt vallomást tett, amelyen azután a vád alapult majd a tettestárs a továbbiakban a hallgatás jogát választotta, miáltal sem a kérelmezők, sem a jogi képviselők nem intézhettek hozzá kérdéseket.”

„Elmarasztalásra vezet, ha sem a terheltnak, sem a védőjének nem nyílik lehetősége a terhelttárs vallomásának megkérdőjelezésére. Ez alól az sem mentheti az érintett államot, ha az illető terhelte megtagadta a bíróság előtt a vallomástételt ekként a korábbiakat vették figyelembe az ítélet meghozatalakor, ráadásul az ítélet kizárólag ezeken a vallomásokon alapul.”

Álláspontunk szerint kétséget kizáróan megállapítható az is, hogy a bíróság ítélete kizárólag II. r. vádlott I. r. vádlottat terhelő vallomásán alapul, mely vallomást egyetlen egy bizonyíték nem támasztja alá, valamint nincs olyan bizonyíték, amely arra utalna, hogy I. r. vádlott kábítószerkereskedelem büntettét követte volna el, ellenkezőleg, a bizonyítékok egész sora II. r. vádlott nyomozati vallomását kifejezetten cáfolja.

Azt a T. Alkotmánybíróság is a 61/2011. (VII.13.) AB határozatában is rögzítette:

„A ius cogens elvei, garanciái értékek formájában megjelennek a jogági törvényekben és egyéb jogszabályokban is. Egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az

Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. A pacta sunt servanda elvéből [Alkotmány 7. § (1) bekezdés, Alaptörvény Q. cikk (2)-(3) bekezdés] következően tehát az Alkotmánybíróságnak akkor is követnie kell a strasbourgi joggyakorlatot, az abban meghatározott alapjogvédelmi szintet, ha saját megelőző, "precedens-határozataiból" ez kényszerűen nem következne."

2.) A vádlott tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelenti, hogy az eljáró bíróságok több szempontból is megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt és a tisztességes eljáráshoz való jognak részét képező fegyveregyenlőség követelményét.

A Debreceni Törvényszék a vádirati tényállást annak ellenére elfogadta, hogy II. r. vádlott nyomozati szakban tett ellentmondásos, soha meg nem ismételt vallomását egyetlen egy bizonyíték nem támasztja alá, ugyanakkor a védelem által feltárt bizonyítékok azt kifejezetten cáfolják.

A bíróság a védelem álláspontját minden szempontból figyelmen kívül hagyta, a védelem bizonyítási indítványait részben mellőzte, a bizonyítékokat az ártatlanság védelmének alkotmányos alapelve és az ebből következő „in dubio pro reo” elvének figyelmen kívül hagyásával értékelte.

A jelen ügyben nem azt vonjuk kétségbe, hogy a bíróság jogosult eldönteni, hogy a bizonyítékokat hogyan értékeli, és nem azt kérjük az Alkotmánybíróságtól, hogy a bírói mérlegelést felülmérlegelje, hanem azt állítjuk, hogy a fegyverek egyenlőségének sérelmét eredményező módon a bizonyítékok számbavételénél, értékelésénél egyetlen szempont vezérelte a bíróságot, nevezetesen, hogy a vádhatóság álláspontját érvényre juttassa, és hogy minden áron a vádirati tényállást bizonyítsa.

A bizonyítékok számbavételénél és értékelésénél a bíróság nem az ártatlanság védelmének elve, hanem a „bűnösség védelme” alapján értékelt.

Mint ismeretes, a vádirati tényállás szerint a vádhatóság abból indult ki, hogy II. r. vádlott I. r. vádlott szabadulását követően I. r. vádlott rábeszélésére kezdett el foglalkozni kábítószer-kereskedelemmel.

Miután az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy II. r. [redacted] I. r. [redacted] [redacted] 2015. április 23-i szabadulását megelőzően évekkal korábban kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott, ebből a bizonyított tényből nem azt a következtetést vonta le a bíróság, hogy e körben is valószínűleg II. r. [redacted] előadása, és hogy az erre alapított vádirati tényállás megdőlt, hanem ezzel a körülménnyel érdemben nem is foglalkozott, mondván, hogy a vádhatóság a vádat nem terjesztette ki II. r. [redacted] I. r. vádlott szabadulását megelőzően folytatott kábítószer-kereskedelmére.

3.) A vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát sérti az a körülmény is, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta azokat a „negatív” bizonyítékokat, amelyek elemi erővel cáfolják azt, hogy I. r. vádlottnak köze lenne a II. r. [redacted] által elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetőéhez. Ezeket a negatív bizonyítékokat a bíróság nem is vonta mérlegelési körébe, és nem indokolta azt sem, hogy miért nem tekinti ezeket az ügy szempontjából bizonyítékoknak.

A kábítószer előállítás ún. „helyszínes bűncselekmény” és ha a kábítószer előállításban I. r. [redacted] bármilyen formában részt vett volna, akkor a helyszínen vagy a kábítószer előállítás és kereskedelem folytán használt eszközökön [redacted] I. r. vádlott DNS nyomai maradtak volna. Annál is inkább, mert II. r. [redacted] azt állította, hogy [redacted] I. r. vádlott „minden nap megfordult ott (mármint a pestújhelyi ingatlanban), a szekrénybe is benyúlt. A lakatot is megfoghatta.” Negatív bizonyíték tehát, hogy I. r. [redacted] vádlott vonatkozásában DNS nyomokat nem találtak.

Az ügyészség a vádiratban felsorolt bizonyítékok között megemlítette a titkos adatszerzés során rögzített és nyílttá tett telefonbeszélgetések kivonatait. Azonban ezen rögzített telefonbeszélgetések

között egy olyan sem található, amely ██████████ vonatkozásában terhelő adatot tartalmazott volna.

Az ügyészség által becsatolt táblázat szerint a lehallgatás időszakában ██████████ I. r. vádlott és ██████████ II. r. vádlott között 1282 beszélgetés volt a híváslista alapján. Az a tény, hogy ezen 1282 beszélgetés között egyetlen olyan beszélgetés nem volt, amely kábítószerkereskedelemre utalna – mert ha lett volna ilyen tartalmú beszélgetés, azt a nyomozóhatóság előtárta volna - mellőzhetően negatív bizonyíték.

Többször is kértük, hogy az ügyészség csatolja be az összes telefonlehallgatás teljes szövegét, továbbá a cellainformációkkal kapcsolatos adatokat, hogy ezekből is megfelelő következtetés levonására nyíljon lehetőség I. r. vádlott ártatlansága vonatkozásában. Ezen kérelmünket az ügyészség és az elsőfokú bíróság nem teljesítette.

4.) Ugyancsak sérti I. r. vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát az a körülmény, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azokat a bizonyítékokat és tényeket, amelyek egyértelműen annak bizonyítására voltak alkalmasak, hogy II. r. vádlott nem rendelkezik a szavahihetőség minimumával sem.

Nem tulajdonított a bíróság annak sem jelentőséget, hogy II. r. ██████████ a cigaretta csempészés gyanújának felmerülésekor úgy nyilatkozott, hogy az az ő saját ügye, majd a későbbiek folyamán a nyomozóhatóságtól kapott tájékoztatás után úgy nyilatkozott, hogy a cigaretta csempésztést is ██████████ kérésére együtt követték el. A cigaretta csempészés ügyében már az ügyészség is elfogadhatatlannak tartotta ██████████ vallomását, és ██████████ ellen az orgazdaság miatt indult eljárást jogerősen megszüntette.

Ebben a büntetőeljárásban maga a vádhatóság állapította meg, hogy ██████████ vallomására I. r. ██████████ vádlott vonatkozásában vádat alapítani nem lehet.

Az is negatív bizonyíték – és egyben ██████████ zavahihetőségét cáfolja - hogy ██████████ egyetlen egy olyan személyt nem tudott megjelölni, aki felé I. r. ██████████ kérésére vagy tudtával értékesített kábítószer, ugyanis mindazok a személyek, akiknek ██████████ kábítószer értéksített, egyike sem ismerte ██████████ t, és ██████████ sem ismerte ezeket a személyeket, és ezek a személyek ██████████ val semmiféle kapcsolatban nem álltak.

5.) I. r. vádlott tisztességes eljáráshoz való jogát és ennek részeként a „fegyverek egyenlőségének” elvét sérti az a körülmény, hogy sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség, sem pedig a bíróság nem teljesítette azon kötelezettségét, hogy fel kell deríteni a terheltet mentő és büntetőjogi felelősségét enyhítő körülményeket. Az ügyészségnek és a bíróságnak ez a kötelezettsége, mint ahogy az a Büntető eljárási törvény kommentárjában is rögzítésre került, ez a nyomozó hatóság, ügyészség és bíróság irányában egyaránt megfogalmazott „parancs a terhelt eljárási pozícióját történő erősítést, a fegyverek egyenlőségének elvét és a tisztességes eljárás követelményét egyaránt szolgálja.”

6.) A bíróságnak a jelen ügghöz történő hozzáállása szempontjából lényeges megemlítenünk, hogy a 2018. december 3-án tartott tárgyaláson a bíróság figyelmeztette II. r. ██████████ vádlottat a Be. 500. §. (2) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakra.

A figyelmeztetésre II. r. vádlott az alábbiak szerint nyilatkozott:

„Megértettem a figyelmeztetést. Az ügyvéddel egyet értek. Beismerő vallomást kívánok tenni a vádiratban foglaltakkal egyezően. Tárgyalási jogomról nem kívánok lemondani.

Ezt követően a bíróság meghozta a következő V. végzést:

A bíróság II. r. vádlott beismerő vallomását elfogadja.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.”

Úgy ítéltük meg, hogy az elsőfokú bíróság ezen beismerés elfogadását akként értékeli, hogy ha már elfogadta [REDACTED] beismerő vallomását, úgy nem hozhat ezzel ellentétes döntést I. r. [REDACTED] [REDACTED] bűnösségének elbírálása során sem.

Ebből a 2019. augusztus 29-i tárgyláson vita is alakult ki, és miután a kérdés nem tisztázódott, ezért [REDACTED] I. r. vádlott elfogultságot is jelentett be [REDACTED] Bíró Úrral szemben.

[REDACTED] I. r. vádlottnak a fentiek szerint tett beismerő vallomásával és annak elfogadásával más szempontból is szükséges foglalkoznunk.

Előljáróban utalok arra, hogy a Be. 524. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy „Ha a vádlott a vád tárgyává tett bűncselekményben a tárgyaláson ismerte be a bűnösségét, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására az 504. § (1)-(3) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.”

A Be. 500. §-a az előkészítő ülést illetően az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„(1) A bíróság az előkészítő ülésre a vádlottat és a védőt idézi, és az előkészítő ülés határnapjáról az ügyészséget értesíti.

(2) Az idézésben a bíróság figyelmezteti a vádlottat arra is, hogy

a) az előkészítő ülésen beismerheti a bűnösségét abban a bűncselekményben, amely miatt ellene vádat emeltek, és a beismeréssel érintett körben lemondhat a tárgyaláshoz való jogáról,

b) ha a bíróság a bűnösség beismerésére vonatkozó nyilatkozatot elfogadja, akkor a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja,...

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság törvényt sértett akkor, amikor II. r. vádlott ezen beismerő vallomását elfogadta.

A Be. 504. § (2) bekezdése az előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását feltételhez köti, márpedig az elfogadás feltételei nem álltak fenn.

A Be. 504. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy:

„(2) A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei a következők:

a) a vádlott e nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette,

b) a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik,

c) a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.”

A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei nem álltak fenn, már csak azért sem, mert II. r. [REDACTED] a fenti nyilatkozatával egyidejűleg nem tett vallomást, tehát nincs bűnösséget beismerő vallomás.

II. r. [REDACTED] vádlottnak az a nyilatkozata, hogy: „Beismerő vallomást kívánok tenni a vádiratba foglaltakkal egyezően.” beismerő vallomásnak, sőt vallomásnak egyáltalán nem tekinthető.

A BH.2017.11.365.sz.-ú jogesetben a Kúria a következőket állapítja meg: „A Be. XXVI. fejezete szerinti eljárás – lemondás a tárgyalásról – feltétele a terhelt bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása a bíróság nyilvános ülésén. A „beismerés” tényekre vonatkozik, ezért ez a feltétel nem valósul meg ha a bíróság a terheltet a történeti tényekre nem hallgatja ki. Ennek elmulasztásával a bíróság feltétlen (abszolút hatályú) eljárási szabálysértést valósít meg, amely felülvizsgálati ok.

A továbbiakban a Kúria megállapítja, hogy „a terhelt a bűnösnek érzem magam és – a bírói ismertetésre reagálva – a vád szerint elismerem a bűncselekmény elkövetését” tartalmú nyilatkozatai – ténybeli tartalom nélkül – nem tekinthető beismerő vallomásnak. Mindennél fogva a Kúria megállapította, hogy a terhelt nem tett a bíróság előtt bűnössége elismerésére is kiterjedő beismerő vallomást.

Abszolút törvénysértő helyzet állt elő az által, hogy II. r. ██████████ a vallomását összefüggően nem adta elő, a bírósági eljárásban vallomást sem korábban, sem később nem tett, a bíróság hozzájárulásával II. r. vádlott nem csak, hogy nem tett összefüggő vallomást, de megtagadta azt is, hogy a kérdésekre válaszoljon.

A Be. 506. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy „Ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadását megtagadja, vagy a vádlott megtagadja a válaszadást a bűnösség beismerésének kérdésében, azt úgy kell tekinteni, hogy a vádlott a bűnösségét nem ismerte be. Ugyanígy kell eljárni, ha a vádlott a bűnösségét beismerte, de a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le.”

Megállapítható tehát a Be. 506. § (2) bekezdésének második fordulataira tekintettel, hogy ██████████ egyszerűen nincs bűnösséget beismerő vallomása, tehát ez okból is a Debreceni Törvényszéknek ██████████ I. r. vádlott vonatkozásában Kovács Zsolt II. r. vádlott vallomását figyelmen kívül kellett volna hagynia.

A 2018. december 3-i tárgyaláson III. r. ██████████ és IV. r. ██████████ vádlottak is beismerő vallomást tettek az alábbiak szerint:

„III. r. vádlott védője: Tisztelettel kérem, hogy szíveskedjék nyilatkoztatni a védencemet a Be.524. §-ban foglaltaknak megfelelően a tárgyaláshoz való jogáról lemond-e és beismerővallomást kíván tenni.

Bíró figyelmezteti III. r. vádlottat a Be.500.§ (2) bek. a. és b. pontjában foglaltakra.

Bíró kérdésére III. r. vádlott: Megértettem a figyelmeztetést. Az ügyvédemmel egyetérttek. Beismerő vallomást kívánok tenni mély megbánással a vádiratban foglaltakkal egyezően, az abban foglaltakat elismerem.

Ezt követően bíróság meghozta a következő IX. sz. v é g z é s t:

A bíróság a III. r. vádlott beismerő vallomását elfogadja, a Be. 504. § (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincsen.”

„IV. r. vádlott védője: Tisztelettel kérem, hogy szíveskedjék nyilatkoztatni a védencemet a Be.524. §-ban foglaltaknak megfelelően a tárgyalásra való jogáról lemond-e és beismerő vallomást kíván-e tenni.

Bíró figyelmezteti a IV. r. vádlottat a Be.500.§ (2) bekezdés a. és b. pontjában foglaltakra.

Bíró kérdésére IV. r. vádlott: Megértettem a figyelmeztetést. Az ügyvédemmel egyetérttek. Beismerő vallomást kívánok tenni, a vádiratban foglaltakkal egyezően elismerem a bűncselekmény elkövetését, lemondok a tárgyalás jogáról.

Ezt követően bíróság meghozta a következő X. sz. v é g z é s t:

A bíróság a IV. r. vádlott beismerő vallomását elfogadja, a Be. 504. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincsen.”

A II. r. ██████████ vallomásával kapcsolatban kifejtettek értelmében III. és IV. r. vádlottak vallomása sem tekinthető beismerő vallomásnak. Ezt azért tartjuk szükségesnek megállapítani, mert a Debreceni Törvényszék ítéletében II. r. vádlott szavahihetőségének alátámasztásaként értékelte azt, hogy III. r. ██████████ er, aki korábban mindent tagadott, végülis a Be. 524. §-ára figyelemmel vádirat szerinti beismerő vallomást tett, ugyanígy II. r. vádlott szavahihetőségének alátámasztásaként értékelte IV. r. vádlott beismerő vallomását is, aki korábbi vallomásában cáfolta II. r. ██████████ rá terhelő vallomását.

Nyomatékkal utalunk arra, hogy sem III., sem pedig IV. vádlottaknak a Be. 524 §-ára figyelemmel tett beismerő vallomása semmiféle bizonyítékul nem szolgálhat I. r. ██████████ bűnösségét illetően, ugyanis III. és IV. r. vádlottak nem is ismerték ██████████ I. r. vádlottat és vele semmiféle kapcsolatban nem álltak. III. és IV. r. vádlottaknak nem volt tudomása arról, hogy II. r. ██████████ vádlott honnan szerzi be a feljűk értékesített speedet.

A bíróság III. és IV. r. vádlottak „beismerése” kapcsán sem követelte meg, hogy a beismerés tényekre vonatkozzon, és miután nem nyilatkozta a vádlottakat részletesebben, így elzárta I. r. ██████████ t és védőjét attól, hogy kérdéseket intézzenek III. és IV. r. vádlottakhoz, és ez által adott esetben cáfolják II. r. vádlott vallomását.

Az is sértette I. r. vádlott vonatkozásában a védelem jogát, hogy III. és IV. r. vádlottak vonatkozásában nem különítette el az ügyet és nem hirdetett nyomban ítéletet, és ezáltal megfosztotta I. r. vádlottat és védőjét attól, hogy tanúként kérje meghallgatni III. és IV. r. vádlottakat, és ezáltal is cáfolhassák II. r. vádlott szavahihetőségét.

A kifejtettek kellő alapjogi érvekkel alátámasztott indokolást adnak arra nézve, hogy a sérelmezett ítéletek ██████████ I. r. vádlott alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sértik.

I.

Mindenek előtt sérelmezzük azt, hogy a Debreceni Törvényszék I. r. ██████████ vonatkozásában a tényállást II. r. ██████████ vallomására alapítja, **mely vallomást álláspontunk szerint ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből.**

Mind a hazai, mind az Európai Bíróság gyakorlata szerint abban az esetben, ha a terhelttárs csak a nyomozati szakban tesz vallomást és a közvetlenség és nyilvánosság elve alapján nyugvó bírói eljárásban a vallomástételt megtagadja, a vallomásával kapcsolatban a terhelttárs és védője nem intézhet hozzá kérdéseket, **úgy a terhelttársnak a nyomozati szakban tett vallomását bizonyítékként a terhelttársa bűnösségének megállapítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.**

E körben is utalunk a Legfelsőbb Bíróság BH.2001.7.316.sz. alatt közzétett jogesetére, melyben a Legfelsőbb Bíróság azt rögzíti, hogy „az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlansága folytán történő hatályon kívül helyezését eredményezi ha a bíróság a bűnösséget megállapító ítéletét a vádlottak a nyomozás során tett egyetlen – és később visszavont – olyan beismerő vallomására alapítja, amelyben foglaltakat az ügyben feltárt objektív jellegű bizonyítékok kellően nem támasztják alá és elmaradtak azok a szakszerű vizsgálatok is, amelyek a vádlott beismerő vallomásának az alátámasztására, illetőleg azok megcáfolására alkalmasak.”

Miután ██████████ II. r. vádlott a bírósági eljárásban a vallomástételt megtagadta, így a bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egyáltalán meggyőződjön arról, hogy a vádlott képes e ellentmondásoktól mentesen vallomást tenni, adott esetben a nyomozati szakban tett vallomását megismételni.

E körben hivatkozunk a Strasbourgi Emberi Jogok Bírósága azon egyértelmű és következetes megállapítására, miszerint:

„A fegyverek egyenlőségének sérelmére vezet, hogy a kérelmező tettes társa a rendőrség előtt vallomást tett, amelyen azután a vád alapult majd a tettestárs a továbbiakban a hallgatás jogát választotta, miáltal sem a kérelmezők, sem a jogi képviselők nem intézhettek hozzá kérdéseket.”

Ennek kapcsán utalunk a **Kaste and Mathisen v. Norway judgment of 9 November 2006, nos.18885/04 and 21166/04.** és a **Balsán v. the Czech Republic judgment of 18 July 2006, no. 1993/02.** jogesetekre, mely jogesetekben az EJEB elfoglalt álláspontja szerint:

„Elmarasztalásra vezet, ha sem a terheltnek, sem a védőjének nem nyílik lehetősége a terhelttárs vallomásának megkérdőjelezésére. Ez alól az sem mentheti az érintett államot, ha az illető terhelt megtagadta a bíróság előtt a vallomástételt ekként a korábbiakat vették figyelembe az ítélet meghozatalakor, ráadásul az ítélet kizárólag ezeken a vallomásokon alapul.”

■■■■■■■■■■ a bírói eljárásban megtagadta a vallomástételt, hozzá kérdéseket sem lehetett intézni.

Az Európai Bíróság (EUB) álláspontja szerint: „Ha a gyanúsított a vádlott társat terhelő vallomást tesz a nyomozás során, majd a bírósági eljárásban megtagadja a vallomástételt, és nem lehet kérdéseket intézni hozzá, **úgy a bíróságnak ezt a vallomást figyelmen kívül kell hagyni.**”

Kiemeljük, hogy a másodfokú bíróság ítéletének 7. oldalán a [21] pont alatt téves magyarázatát adja annak, hogy miért nem kellett II. r. ■■■■■■■■■■ nyomozati vallomását a bizonyítékok köréből kirekeszteni, és ezen álláspontjának alátámasztására tévesen hivatkozik a BH 2021.35. a Kúria Bhar.III.1.530/2019 eseti döntésre.

A másodfokú bíróság által hivatkozott eseti döntés nem abban a kérdésben ad iránymutatást, hogy hogyan értékelhető a terhelt nyomozati szakban tett és vádlott-társát terhelő vallomása abban az esetben, amikor a bírói eljárásban a vallomástételt megtagadja, amikor hozzá sem a terhelttárs, sem a terhelttárs védője, és az eljárás más résztvevői sem intézhetnek hozzá kérdéseket.

Ez a jogeset arra vonatkozik, hogy miként értékelhető az, ha a terhelt egyáltalán nem tesz vallomást az egész eljárás alatt. Az ezzel kapcsolatban a jogeset II. pontja az alábbiakat rögzíti:

„Ha a vádlott hallgat, akkor ebből nem lehet a számára rosszra (terhelő körülményre) következtetni, de jóra sem (azaz számára kedvező, valójában azonban nem létező ténybeli valóságra). Valójában ebben áll be a Be. 7. § (4) bekezdés szerinti elvárás lényege. A hallgatás önmagában azt jelenti, hogy adott valóságelem vonatkozásában a terheltől származó igazolás nincs [Be. 7. § (4) bek., 185. § (1) bek.]”

II.

I. r. ■■■■■■■■■■ bűnösségét egyébként sem lehetne II. r. ■■■■■■■■■■ t nyomozati szakban tett vallomása alapján megállapítani, tekintettel arra, hogy II. r. ■■■■■■■■■■ vallomása önmagában is ellentmondásokkal terhelt, és **II. r. vádlott vallomását I. r. vádlottal kapcsolatban egyetlen bizonyíték sem támasztja alá, ellenkezőleg az ügyben feltárt bizonyítékok kifejezetten cáfolják azt.**

II. r. ■■■■■■■■■■ vallomásából az következik, hogy **2015 augusztusát megelőzően neki a kábítószerrel nem volt kapcsolata, és semmiféle kábítószerrel kapcsolatos tevékenységet nem folytatott 2015 augusztusáig.**

A nyomozás során tett vallomása szerint 2015 augusztusában ■■■■■■■■■■ kérésére komoly fizetés mellett vállalkozott arra, hogy nylon zacskókban különböző utcasarkokon ismeretlen személyek részére adjon át speedet, majd 2015 novemberétől magasabb fizetésért elkezdte a speed gyártását is a ■■■■■■■■■■ által átadott prekursor olajból, az általa beszerzett kénsav, metanol, koffein elegyítésével.

Mindebből következik, hogy amennyiben bizonyítást nyer az, hogy II. r. [REDACTED] 2015 augusztusát megelőzően is kábítószer kereskedelemmel foglalkozott, minden külön bizonyítás nélkül II. r. [REDACTED] vádlott vallomása megdőlt, de ezzel maga a vádirat is összeomlott, ha ugyanis igaz lenne, hogy II. r. [REDACTED] és [REDACTED] közösen folytattak kábítószerkereskedelmet, akkor [REDACTED]nak kellett volna csatlakoznia [REDACTED] a már hosszabb ideje folytatott kábítószerkereskedelméhez.

Márpedig már a nyomozás során feltárt adatokból is kétséget kizáróan megállapítható lett volna – ha a Nyomozó Hatóság egyáltalán szükségét érezte volna annak, hogy lekontrollálja II. r. [REDACTED] vallomását – hogy [REDACTED] jóval a [REDACTED] börtönből történő szabadulását megelőzően rendszeresen kábítószer fogyasztott és kábítószer kereskedelmet folytatott.

Azt, hogy II. r. [REDACTED] I. r. [REDACTED] 2015. április 23-án történő szabadulását megelőzően kábítószerkereskedelmet folytatott, egymástól független, egymást többnyire nem ismerő tanúk kétséget kizáróan bizonyították [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

Kiemeljük, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének 307. pontjában, a 01-00762-01 közleményszámom 2015. október 12-én 10 óra 21 perc 30 másodperckor III. és IV. r. vádlottak között rögzített telefonbeszélgetésből önmaga is megállapítja azt, hogy [REDACTED] II. r. vádlott 2015. november végét megelőzően 4 kg speedet adott el III. és IV. r. vádlottak részére. Azonban ebből a telefon lehallgatásból nem azt a következtetést vonja le, hogy ennek a 4 kg speednek az eladása cáfolja II. r. [REDACTED] azon vallomását, hogy [REDACTED] 2015. november végén tett ajánlatára kezdte el a speedet gyártani és ezt követően azt többek között [REDACTED] II. r és [REDACTED] IV. r. vádlottak felé értékesíteni. Hanem azt a következtetést vonta le az elsőfokú bíróság, hogy az itt említett félreértés éppen a [REDACTED] allomását támasztja alá, miután ő is említett egy 4 kg amfetaminnal kapcsolatos félreértést.

A 2015. október 12-én 10 óra 21 perc 30 másodperckor III. és IV. r. vádlottak között rögzített telefonbeszélgetés – figyelemmel a 2015. október 2-án 16 óra 23 perc 46 másodperckor ugyancsak a III. és IV. r. vádlottak között rögzített telefonbeszélgetésre – azt bizonyítja, hogy vád tárgyává tett és II. r. vádlott által III., IV. r. vádlottak felé értékesített 7 kg speed eladására azon időpontot megelőzően - 2015 november végét megelőzően – került sor, mely időpontra II. r. vádlott a speed I. r. vádlottal közös „gyártásának” kezdő időpontját teszi.

Megjegyezzük, hogy az ítélet 307. pontjában tévesen jelölte meg az elsőfokú bíróság ezen lehallgatott telefonbeszélgetés lehallgatásának időpontját 2015. december 12-ben, holott az 2015. október 12-én 10 óra 21 perc 30 másodperckor került az rögzítésre.

E körben említjük meg, hogy a 2015. október 2-án 16 óra 23 perc 46 másodperckor [REDACTED] III. r. és [REDACTED] IV. r. vádlott között 01-00028-01 közleményszám alatt rögzített telefonbeszélgetésből megállapítható, hogy II. r. [REDACTED] már 2015. október 2-át megelőzően is értékesített kábítószer III. és IV. r. vádlottak felé.

Jóllehet, az által, hogy bebizonyosodott, hogy II. r. [REDACTED] [REDACTED] börtönből történő szabadulását évekkal megelőzően kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott, ebből nem vonta le azt a szükségszerűen adódó következtetést, hogy II. r. [REDACTED] vallomása alapjaiban megdőlt, hanem ezzel a kérdéssel egyáltalán nem foglalkozott, mondván, hogy a vádhatóság nem terjesztette ki a vádat II. r. [REDACTED] vonatkozásában a 2015. augusztus végét megelőzően elkövetett cselekményekre.

Álláspontunk szerint az ügyészség bár kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy II. r. [REDACTED] jóval [REDACTED] I. r. vádlott szabadulását megelőzően kábítószerkereskedelmet folytatott azért nem terjesztette ki a vádat II. r. vádlott ezen kábítószerkereskedelmi tevékenységére, mert ezzel ő maga bizonyította volna be, hogy II. r. [REDACTED] nyomozati vallomása nem felel meg a valóságnak és, hogy maga a vádirat is II. r. vádlott valóságnak meg nem felelő vallomásán alapul.

Az igaz, hogy II. r. vádlott büntetőjogi felelősségével a bíróságnak [REDACTED] [REDACTED] szabadulását megelőző kábítószerkereskedelmével nem kellett foglalkoznia, mivel az nem képezte a vád tárgyát, azonban az ezzel a meghatározó jelentőségű tényt alátámasztó bizonyítékkal foglalkoznia kellett volna a [REDACTED] bűnösségének megítélése tekintetében, valamint II. r. vádlott szavahihetősége szempontjából, és abból a szempontból is, hogy [REDACTED] vallomása nem tekinthető őszinte és feltáró jellegű vallomásnak.

III.

Alapvetően sérti a tisztességes eljárás követelményét az, ahogy II. r. [REDACTED] vádlottnak az első gyanúsítottai meghallgatására 2016. április hó 28-án **01 óra 04 perckor** került sor.

[REDACTED] II. r. vádlottnak a 2016. április 28-án 01 óra 04 perckor történt gyanúsítottai meghallgatása ügyvéd jelenléte nélkül történt, mely alkalommal II. r. [REDACTED] kábítószer hatása alatt volt. Az elvi lehetősége sem volt meg annak, hogy II. r. [REDACTED] meghallgatására ügyvéd jelenlétében kerülhessen sor.

IV.

Ugyancsak sérti a tisztességes eljárás követelményét az is, hogy [REDACTED] a 2016. április 28-án 01 óra 04 perckor tett vallomását **nem saját maga fogalmazta meg, hanem ez a vallomás a Nyomozó Hatóság prekonceptiójához igazodó vallomás volt.**

Ez a következtetés levonható abból is, hogy [REDACTED] első gyanúsítottai vallomásának első része nem a gyanúsítás tárgyával volt kapcsolatban, ugyanis a gyanúsításban említés sem történt [REDACTED] [REDACTED] személyéről.

A nyomozati iratok 6285. oldalán a [REDACTED] szembeni megalapozott gyanú az alábbiak szerint került megfogalmazásra:

„Közlöm Önnek, hogy a Be. 179. § (1) bekezdése alapján gyanúsítottként hallgatom ki, mert a rendelkezésre álló adatok szerint: Megalapozott a gyanú arra vonatkozóan, hogy Ön [REDACTED] és [REDACTED] budapesti lakosoknak elfogásukig 2015 őszétől 2-3 heti rendszerességgel jelentős mennyiségű kábítószerrel adott el, amit azok tovább értékesítettek, továbbá 2016.04.27. napon az esti órákban kábítószerrel adott [REDACTED] lakosnak a [REDACTED] [REDACTED] alatti lakásában, ahol elfogásra kerültek. A fentiek alapján ön megalapozottan gyanúsítható 1 rendbeli a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C törvény 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetvényének elkövetésével.”

II. r. [REDACTED] vádlottnak az alapos gyanú kapcsán közölt cselekménye a későbbiek folyamán sem volt összefüggésbe hozható [REDACTED] val, ugyanis sem [REDACTED] sem [REDACTED] sem [REDACTED] nem is ismerték [REDACTED] t, vele semmiféle kapcsolatban nem álltak.

Jóllehet, a közölt alapos gyanú még csak meg sem említi [REDACTED] személyét, mégis [REDACTED] a vallomása kezdetétől több mint két oldalon keresztül arról beszél, hogy hogyan vonta őt be [REDACTED] a kábítószer-kereskedésbe.

Az, hogy [REDACTED] a [REDACTED] val kapcsolatos kábítószer-kereskedésre vonatkozó előadása a nyomozói prekonceptión alapul, azt igazolja az a körülmény is, hogy 2016. február 29-én Kerezsi Krisztián r. főhadnagy a 09700-1/80/211/2015.b.tük. jelentésében **bármiféle objektív bizonyíték vagy hitelesen visszaellenőrizhető adatra történő utalás nélkül** [REDACTED] ra hivatkozik, mint olyan személyre, aki [REDACTED] kiterjedt kábítószer-kereskedelmét lehetővé tette.

[REDACTED] ez a készen kapott koncepció kedvező volt, ugyanis azáltal, hogy azt állította, hogy ő kábítószer kereskedelemmel [REDACTED] felkérésére jelentős anyagi juttatás ígérete mellett

foglalkozott, ezzel a saját felelősségét csökkentette, és elkerülte azt, hogy fel kelljen tárnia az általa forgalmazott kábítószer valódi forrását vagy forrásait.

Amíg [REDACTED] tekintetében [REDACTED] II. r. vádlott ellentmondásos, semmivel alá nem támasztott vallomásán kívül semmi olyan adat nincs, amely arra utalna, hogy [REDACTED] a börtönből történő szabadulását követően bármilyen kapcsolatban lett volna kábítószerrel, és hogy kábítószer kereskedelmet folytatott, addig II. r. [REDACTED] vádlott vonatkozásában a bizonyítékok egész sora állt rendelkezésre a tekintetben, hogy kikkel, milyen magánszemélyekkel folytatott kisebb-nagyobb tételekben kábítószer kereskedést, valamint kétséget kizáró bizonyítékok álltak rendelkezésre a vonatkozásban is, hogy III. és IV. vádlottaknak nagyobb mennyiségben adott el speedet.

Az eljárás során az is bebizonyosodott, hogy II. r. [REDACTED] cigaretta csempészéssel is foglalkozott, és amikor ez véletlenszerűen a büntetőügyben felmerült, első nyilatkozata az volt, hogy ez az ő saját ügye, mivel a nyomozó hatóságot is váratlanul érte a cigarettacsempészettel kapcsolatos ügy – ugyanis a házkutatás alkalmával váratlanul kerület elő a zárjegy nélküli cigaretták - ezzel kapcsolatban nem tudtak prekoncepciót közölni II. r. [REDACTED]

Majd miután a nyomozó hatóság [REDACTED]t jelölte ki főbűnösnek, [REDACTED] következő meghallgatásának időpontjára, 2016. május 13-ra már megvolt a cigarettával kapcsolatos nyomozói koncepció is, miszerint [REDACTED] [REDACTED] ötlete és felkérése alapján szerezte be a zárjegy nélküli cigarettát 2016. év elején.

[REDACTED] ez a vallomása az eljárás során kifejezetten cáfolást nyert és bizonyításra került, hogy [REDACTED] 2013-14-15-ös években is – amikor [REDACTED] még szabadságvesztés büntetését töltötte – is foglalkozott cigaretta csempészéssel. Ezt a körülményt többek között II. r. [REDACTED] egyidejű, saját kézírásával készült feljegyzések, valamint a tanúk egész sora igazolta.

Lényeges annak kiemelése, hogy [REDACTED] alaptalan terhelő vallomása alapján [REDACTED] ellen is indult büntetőeljárás a cigaretta csempészés vonatkozásában a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága, VIII. vizsgálati osztályán 60300-100013-2017.bü szám alatt, mely eljárás során bebizonyosodott, hogy [REDACTED]t már 2013-2014 óta foglalkozott cigaretta csempészéssel, tehát az alatt az időszak alatt, amikor [REDACTED] szabadságvesztés büntetését töltötte, és hogy [REDACTED]nak semmi köze nincs a cigaretta csempészéshez, és így vele szemben a Budapest IV. és XV. kerületi Ügyészség B.1865/2017/15. számú határozatával az eljárást megszüntette.

Az orgazdaság miatt folyamatban volt eljárás folytán „papírja” is van arról II. r. [REDACTED] hogy nem mondott igazat, és hogy a [REDACTED]t alaptalanul terhelő vallomása elfogadhatatlan. Azt egyébként II. r. [REDACTED] vádlott az ellene a Nyíregyházi Törvényszék előtt 1.P.20.324/2020. szám alatt folyamatban lévő perben vallomásában előadta, hogy vallomását a nyomozók által elmondott instrukciókra alapította, a Nyíregyházi Törvényszék előtt folyamatban lévő perben a 2020. szeptember hó 23-án tartott tárgyaláson a 15. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán [REDACTED] vallomása az alábbiak szerint került rögzítésre:

„Valóban először azt mondtam, hogy ez a cigaretta az én üzletem, de még akkor éjszaka volt, és én is kábítószer hatása alatt álltam, utána pedig a nyomozók elmondták, hogy mit tudnak [REDACTED] [REDACTED]val kapcsolatban, és én is megváltoztattam a vallomásomat és az volt az igaz, amit utóbb ebben a kifogásolt részben is elmondtam.

A nyomozó mondta, hogy akkor tegyek beismerő vallomást, mert akkor jól járok, az ügyvédem is azt tanácsolta.”

Nyilvánvalónak tűnik, hogy II. r. [REDACTED] azért „vette a bátorságot”, hogy elfogadja a nyomozói koncepciót és mindent [REDACTED]ra „kenjen”, mert azt hitte, hogy mivel [REDACTED] kivonta magát a büntetőeljárás alól, és nem is fog előkerülni, így nem lesz aki direkt módon cáfolja az előadását.

V.

Maga a nyomozati eljárás sem felelt meg a tisztességes eljárás követelményeinek.

Sem a nyomozó hatóság, sem a vádhatóság nem tartotta szükségesnek azt, hogy leellenőrizték II. r. vádlott vallomását, megvizsgálják a vallomásban mutatkozó nyilvánvaló ellentmondásokat, foglalkozzanak azokkal a bizonyítékokkal, amelyek már a nyomozás során kifejezetten cáfolták II. r. vádlott t terhelő tényállításait.

A nyomozó hatóság meg sem kísérelte beszerezni és konkretizálni azokat a bizonyítékokat, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy cáfolják az I. r. vádlottal kapcsolatos terhelő előadásait, és amelyeket ha beszereznek és a vizsgálat tárgyává tesznek, nyilvánvalóan lehetősége lett volna a nyomozó hatóságnak felismernie azt, hogy a felállított preconcepció nem helytálló, II. r. vádlott vallomása alapján bűnössége nem állapítható meg.

Az nyilvánvalóan nem vitatható, hogy függetlenül attól, hogy kivonta magát az eljárás alól a nyomozó és a vádhatóságnak kötelessége lett volna felderíteni I. r. vonatkozásában a mentő körülményeket is.

Az ügyészség és a nyomozó hatóság megsértette a Be. 3. § (6). bekezdésében írtakat, miszerint „A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság köteles a terheltet mentő és a büntetőjogi felelősségét enyhítő körülményeket hivatalból figyelembe venni.”

VI.

A tisztességes eljárás követelményeinek megsértéseként értékelhető az a körülmény, hogy a vádhatóság olyan vádiratot nyújtott be I. r. vonatkozásában, mely vádirat nem felelt meg – a benyújtásakor hatályos 1998. évi XIX. törvény - vádirattal kapcsolatos előírásainak és követelményeinek.

A vádhatóság elfogadva II. r. vádlott konkrétumokat nem tartalmazó, általánosságban tett és ez által nem ellenőrizhető vallomását, olyan vádiratot szerkesztett, amely – álláspontunk szerint I. r. vádlott vonatkozásában – nem felelt meg a vádirattal szemben támasztott törvényi követelményeknek és amely vádiratot a bíróságnak vissza kellett volna utasítania.

Az rBe. 2. § (2) bekezdése értelmében: „Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.”

A vádirat nem tartalmazza a pontos körülírását I. r. vádlott büntetőtörvénybe ütköző cselekményének (mikor, hol, miként valósította meg ezeket a cselekményeket?), és ezáltal a vádirat azt sem teszi lehetővé I. r. vádlott részére, hogy a vádirati tényállással kapcsolatosan konkrét védekezést terjeszthessen elő.

A Legfelsőbb Bíróság iránymutató gyakorlata szerint **nem felel meg a törvényes vád követelményeinek a vádirat, ha nem tartalmazza a cselekmény elkövetésének helyét, idejét és/vagy az elkövetési magatartásnak megfelelő azokat a tényeket, hogy a terhelt miként működött közre a bűncselekmény elkövetésében.**

A Kúria Bfv.III.942/2014.sz.-ú határozata szerint „a vád tárgyává tett történeti események leírásának nem a különös részi törvényi tényállás jogi fogalmait kell felsorolnia, hanem konkrétan azokat az eseményeket, amelyek alkalmasak az indítványozott (vagy akár eltérő), ám mindenképpen büntetőtörvénybe ütköző cselekmény bíróság által történő megállapítására. Ez a feltétel teljesül ha a vádirati tényállás a bűncselekmény tárgyi oldali ismérveit olyan részletességgel tartalmazza amelyből az alanyi oldal szükségeselemére alapos következtetést lehet levonni.”

A Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség vádirata nem csak az rBe. 2. § (2) bekezdésében írt követelményeknek nem felel meg, hanem nem felel meg az rBe. 217. § (3) bekezdésében foglaltaknak sem, amely (3) bekezdés i) pontja azt is előírja, hogy a vádiratnak tartalmaznia kell „a bizonyítási eszközök megjelölését, valamint azt, hogy mely tény bizonyítására szolgálnak.”

Mint ismeretes, a vádirat I. tényállási pontja tartalmazza az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tényállását.

A vádirat I. vádirati tényállási pontjában rögzíti, hogy „A bűncselekmények elkövetésének helyét, idejét és módját az elkövetők személyét és bűnösségét II. r. ██████████ vádlott tényfeltáró beismerő vallomásán túl:” mivel kívánja bizonyítani.

A vádirat I. vádpontja vonatkozásában – II. r. ██████████ vádlott vallomásán túlmenően - a házkutatásról és lefoglalásról készült jegyzőkönyveket, valamint 18 tanú vallomását, az igazságügyi informatikai szakértői véleményt, és a titkos adatszerzés során rögzített és nyíltá tett telefonbeszélgetések kivonatait sorolja fel az ügyészség.

A bizonyítékok fentiek szerinti előterjesztése nem felel meg az rBe. 217. § (3) bekezdés i) pontjában írtaknak, mert azt sem jelöli meg, hogy az egyes bizonyítási eszközök mely tény bizonyítására szolgálnak.

Azon túlmenően, hogy a bizonyítékok megjelölése nem felel meg a törvényi rendelkezéseknek, **megállapítható, hogy az I. vádpont bizonyítására felsorolt bizonyítékok egyike sem tartalmaz olyan adatot, amelyből ██████████ I. r. vádlott bűnösségére vonható le következtetés - így fogalmilag nem is volt lehetősége az ügyészségnek, hogy ezen bizonyítékok vonatkozásában konkrétan megjelölje azt, hogy mely tény bizonyítására szolgálnak - ellenkezőleg, ezen tanúvallomások egy része – azon túlmenően, hogy semmi terhelő adatot I. r. ██████████ vádlott vonatkozásában nem tartalmaznak - kifejezetten cáfolja is ██████████ II. r. vádlott vallomását.**

VII.

A titkos adatszerzés során rögzített és nyíltá tett telefonbeszélgetések kivonatai között egy sem található, amely ██████████ vonatkozásában terhelő adatot tartalmazna, vagy bármilyen formában bűnösségére utalna. A bíróság a ██████████ nevű személyt érintő telefonbeszélgetést tekintette olyannak, amely mint közvetett bizonyíték alkalmas lenne arra, hogy a vádirati tényállást alátámassza.

Idézzük ezt a két telefonbeszélgetést, és azokból nyilvánvalóan megállapítható, hogy ezek közvetett bizonyítékként sem jöhetnek szóba ██████████ I. r. vádlott bűnössége szempontjából. Arra is utalunk, hogy II. r. ██████████ maga sem tett említést arra nézve, hogy ennek a ██████████ nevű személynak bármikor is kábítószert adott volna el, ez egyébként nem is képezte vád tárgyát.

„2016. április 23.-án 19.28.51 perckor a ██████████ használatában lévő ellenőrzött hívószámot továbbiakban (K)-t hívja a ██████████ hívószámot használó ismeretlen, ██████████ becenevű – akcentussal beszélő – férfi továbbiakban (J). A beszélgetés során az alábbiak hangzanak el:

(J) érdeklődik, hogy (K) megy-e este, amire nem a válasz. (J) érdeklődik, hogy „a múltkor ittunk ez a finom bort, honnan tudok bort találni”. (K) érdeklődik, hogy ott vagy most benn, amire igen a válasz. (K) közli, hogy „mindjárt egy haveromat elküldöm hozzád”. (J) kéri, hogy „add neki számom”. (K) szerint rendben.”

„2016.04.23-án 19.56.13 perckor a ██████████ használatában lévő ellenőrzött hívószám továbbiakban (D) hívja a ██████████ (Ef: n.a.) hívószámot használó ismeretlen akcentussal beszélő férfi továbbiakban (X)-t. A beszélgetés során az alábbiak hangzanak el:

(D) érdeklődik, hogy mikor, amire (X) közli, hogy most vagy akár később is jó egy óra múlva akár és közli, hogy ██████████ (D) kéri, hogy majd ha hívja (X) jöjjön le, és (D) kérdezi, hogy „egy,

kettő”, amire (X) közli, hogy „egy, egy, nem tudom lehet hogy kettő, nem tudom gyere, és egy minimum”. (D) szerint ok.”

Ami a titkos telefonlehallgatásokat illeti, kiemeljük azt, hogy ugyan 2015 októberétől lehallgatták II. r. [REDACTED] telefonbeszélgetéseit és 2016 februárjától [REDACTED] I. r. vádlott telefonbeszélgetéseit, és hogy ezen lehallgatott nagyszámú telefonbeszélgetés között egy olyat sem találtak amely arra utalt volna, hogy [REDACTED]nak köze lehetett a vádiratban írt kábítószer kereskedelemhez, és, hogy egyetlen olyan adatot sem találtak, hogy I. r. [REDACTED] II. r. vádlottal közösen kábítószerkereskedelmi tevékenységet folytatott volna.

Az viszont a tisztességes eljárás követelményeibe ütközik, hogy nem vették az eljáró bíróságok figyelembe, mint negatív bizonyítékot azt, hogy a nagy számú telefonlehallgatás között egy sem volt található olyan, amely [REDACTED] bűnösségét bizonyította volna.

Az elsőfokú eljárás során többször is kértük, hogy bocsássák rendelkezésünkre a [REDACTED]t érintő telefonlehallgatások anyagát, hogy tanulmányozhassuk azokat, mert habár a nyomozhatóság ezen telefonlehallgatásokban terhelő adatot nem talált, bizonyára voltak benne olyan adatok, amelyek [REDACTED] I. r. vádlott ártatlanságát támaszthaták alá.

Ugyancsak a tisztességes eljárás követelményébe ütközőnek tekintjük azt is, hogy azt a negatív bizonyítékot sem értékelték az eljáró bíróságok, hogy azok a tárgyak és eszközök, amely eszközökkel [REDACTED] a kábítószer előállítását végezte és a kábítószerkereskedelmet folytatta, **semmilyen formában nem köthető I.r. [REDACTED] vádlotthoz.**

A kábítószer előállítás ún. „helyszínes bűncselekmény” és ha a kábítószer előállításban I. r. [REDACTED] [REDACTED] bármilyen formában részt vett volna, akkor a helyszínen vagy a kábítószer előállítás és kereskedelem folytán használt eszközökön [REDACTED] I. r. vádlott DNS nyomai maradtak volna. Márpedig cáfolva [REDACTED] előadását, - „a kukában lévő flakonokon, meg talán a zöld színű tálon lehetett rajta [REDACTED] ujjlenyomata, de végül is bármin rajta lehet, mert minden nap megfordult ott, a szekrénybe is benyúlt. A lakatokat is megfoghatta” - miszerint állítólag a [REDACTED] [REDACTED] részvételével történt a kábítószer előállítása, sem a helyszínen, sem a használt eszközökön nem volt fellelhető [REDACTED] I. r. vádlottnak az ujjlenyomata és egyetlen mikro méretű DNS nyoma sem.

VIII.

A tisztességes eljárás követelményébe ütközik, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a bizonyítékok értékelésére és mérlegelésére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság döntését nem valóság-hű tényállásra alapozta, ezzel megsértette a Be. 163. § (2) bekezdésében írt rendelkezést, miszerint: „a büntetőeljárásban a bíróság, ügyészség és a nyomozhatóság a döntését valóság-hű tényállásra alapozza.”

Ugyancsak megsértette a bíróság a Be. 7. § (4) bekezdésében írt azon rendelkezést is, hogy: „A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.”

Utalunk a Fővárosi Ítéletábla B.404/2012/17.sz.-ú határozatára, melyben a bizonyítékok értékelése és mérlegelése kapcsán az alábbiakat állapítja meg: „A teljeskörűen lefolytatott bizonyítási eljárást követően a mérlegelés körébe kell vonni valamennyi releváns bizonyítékot és azokat a logika szabályainak, valamint a Be. 4. § (2) bekezdésében meghatározott in dubio pro reo elvnek megfelelően kell mérlegelni, értékelni. Ebből következően a valószínűség szintjén megállapítható tények a terhelt terhére nem értékelhetők, ugyanis ítéleti bizonyossággal csak a kétséget kizáróan megállapítható tények rögzíthetőek, a vádlott terhére szólóan megállapított történeti tényállásban.”

A Fővárosi Ítéltábla Bf.174/2019/9.sz.-ú határozata is rögzíti, hogy „a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére (Be. 7. § (4) bekezdés), ezért helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akkor, amikor nem állapította meg tényként...”

A Fővárosi Ítéltábla Bf.7./2019/12.sz.-ú határozatában az alábbiakat állapítja meg: „Több Ítéltáblai eseti döntésre utalva hangsúlyozta a Be.7. § (4) bekezdésében szabályozott alapelv érvényesülését, kifejtve, hogy ha a bíróság valamely tényt nem talált kétséget kizáróan bizonyítottnak, akkor azt nem értékelheti a terhelt terhére. A bíróság a maga által megfogalmazott kétségeket nem oszlatta el, a bizonyítékok értékelése feltételezéseken, egyéb ügyek tapasztalatain, és okszerűen következtetéseken alapul.”

Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság nem az ártatlanság vélelméből kiindulva értékelt a rendelkezésre álló bizonyítékokat, hanem ellenkezőleg, az I. r. vádlott bűnösségét vélelmezve vette számba azokat.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítélete végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot! Az ítélet végrehajtásának felfüggesztése indokolt, mivel I. r. vádlott három és fél évet, a kiszabott büntetés felét már letöltötte, és az alkotmánybírósági eljárás várható tartalmára, illetve a várható döntésre tekintettel súlyos, helyrehozhatatlan hátrány érné a vádlottat.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az alkotmányjogi panasz melléleteként csatoljuk az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Hozzájárulunk [REDACTED] I. r. vádlott adatainak nyilvánosságra hozatalához.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Csatoljuk a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség B.1742/2015/95. számú vádiratát, valamint a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség B.1742/2015/110. számú vádirat kiegészítését és pontosítását.

Csatoljuk a Debreceni Törvényszék 25.B.258/2017/258. számú és a Debreceni Ítéltábla Bf.IV.573/2020/77. számú ítéletét.

Csatoljuk a Budapest IV. és XV. kerületi Ügyészség B.1865/2017/15. számú határozatát.

Jelen beadványunkat ajánlott, tértivevényes küldeményként 3 példányban postán megküldjük a T. Alkotmánybíróság részére, azzal, hogy azt megküldtük elektronikus úton is a hianypotlas@mkab.hu e-mail címre is.

Kelt: Szekszárdon, 2021. augusztus hó 17. napján.

Tisztelettel

Dr. Nemes Árpád
ügyvéd

